

Petr Mamula

Petr Mamula se narodil 28. září 1957 matce Heleně Váškové a Zdeňku Mamulovi na Žižkově ve Vlkové ulici. Rodiče se krátce po jeho narození rozvedli, od narození vyrůstal u prarodičů. Dědeček Petr Kravčuk byl ukrajinského původu, byl bělogvardějský kozák a do Československa se dostal v roce 1920. Babička Františka Vášková byla dříve děvečka na statku. Petr Mamula se v 17 letech odstěhoval od prarodičů a nastěhoval se k matce. Když začala okupace Československa bylo Petrovi 11 let a byl v tuto dobu s maminkou a nevlastním otcem v Jugoslávii. Spolu s ostatními Čechy, kteří zde stanovali, se o okupaci dozvěděli přes rádio. Zpočátku se rodiče shodli na tom, že spolu s malým Petrem budou emigrovat do Vídně, kde nakonec strávili 14 dnů. Poté se otčím rozhodl, že se vrátí zpět do Prahy.

Po druhém stupni základní školy se chtěl Petr stát lesníkem nebo archeologem, výběr střední školy byl ale v jeho případě problematický, protože probíhala normalizace. Vystudoval nakonec Střední umělecko-průmyslovou školu na Žižkově, obor nábytkářství. Ve škole měli studenti na rozdíl od jiných škol dostatek volnosti, mohli nosit džíny i dlouhé vlasy, což byl v té době symbol svobody. Ale i doma měl Petr kvůli dlouhým vlasům velké spory s otcem. Po střední škole se nedostal na vysokou školu, protože měl velmi špatný původ – dědeček bělogvardějec, vlastní otec odešel z KSČ a již se do strany nevrátil, druhý byl vyhozen. S takovým kádrovým posudkem byla vysoká škola v podstatě nedostupná. Petrovi hrozila vojna, na kterou se mu opravdu vůbec nechtělo. Po mnoha odkladech a odvodech se zjistilo, že má velké problémy se zády. Ty způsobila pravděpodobně těžká bouračka, ke které došlo, když mu bylo 15 let. Díky tomu dostal modrou knížku. Otčím mu sehnal místo v Památníku národního písemnictví, kde chvíli pracoval. Poté si našel nové zaměstnání jako číšník v Lucerně. To se mu zalíbilo natolik, že jako číšník pracoval nejen v Čechách, ale později i v cizině.

Od mládí měl rád bojové sporty, sám se závodně věnoval boxu, i když se to rodičům moc nelíbilo. Často se již od puberty zúčastňoval různých nezákonných demonstrací. Koncem 80.let chodil zejména na zakázané palachiady, Jan Palach byl pro něj velkým vzorem. Také se pokusil s kamarády emigrovat. Povedlo se to všem až právě na Petra. Matka ho přistihla, když už měl zabalené kufry a nepustila ho. Ale nakonec to byla maminka, která mu po letech pomohla emigrovat do Německa, kde mu zajistila nějaké kontakty. Dva roky strávil v Rakousku a chvíli v Americe. V době sametové revoluce se vrátil zpátky do Prahy a začal pracovat ve firmě své matky. Tuto Propagační agenturu pro hotely a restaurace vlastní dodnes. Po revoluci se naplno věnoval svým koníčkům, profesionálně se potápěl a procestoval půlku světa. Dnes už je Petr v důchodu, za svůj život byl třikrát ženatý, má čtyři děti a v Praze žije dodnes.

Příjmení Mamula ho pronásleduje celý jeho život. Toto neobvyklé příjmení měl i jeden z neslavně známý komunistický krajský tajemník Miroslav Mamula. Jde jen o shodu jmen. Petrovi Mamulovi to často sice způsobilo potíže, ale dokázal této shody i využít ve svůj prospěch.

Petr Mamula v druhé polovině svého života procestoval celý svět, je si jist, že pokud nebudeme plynule mluvit anglicky, zůstaneme občany druhé kategorie.